

VIII. Direktørens Beretning.

Beretningen giver en Redegørelse for den økonomiske og sociale Udvikling i 1934, Verdenskrisens 5. Aar. Det fastslaaes, at selvom det forløbne Aar har bragt betydningsfulde Fremskridt i mange Lande — Nedgang i Arbejdsløshed, stigende Produktion og større Stabilitet i Pengeforhold — er denne Fremgang nærmere betragtet kun af overfladisk Natur. Endnu henligger umaadelige Kapitalreserver ubenyttet, og den internationale Vareudveksling var ikke meget aktivere end i det foregaaende Aar. Der er langt igen, inden man naar den regelmæssige og omfattende internationale Vareudveksling, som er en Forudsætning for en god Verdensøkonomi. Beretningen belyser nærmere de for Tiden saa karakteristiske Tendenser mod voksende Intervention i det økonomiske Liv fra Staternes Side og kommer til det Resultat, at det ikke blot drejer sig om forbigaaende Foranstaltninger i Anledning af den akutte Krise, men at man staar ved Begyndelsen af en ny Periode, hvor den tidligere Opfattelse om den selvregulerende Økonomi viger for Kravene om det offentlige Indgreb til Varetagelse af de kollektive Interesser. Der henvises til, at den i Beretningen for det foregaaende Aar omtalte Tendens mod Planøkonomi, d. v. s. Regeringernes maalbevidste Indgreb i det økonomiske Livs Struktur og i de økonomiske Forhold for at opnaa bestemte sociale Resultater, i 1934 er traadt endnu stærkere frem og i mange Henseender allerede har givet heldige Resultater.

Paa Grundlag af denne Nyorientering overfor de socialpolitiske Problemer angiver Beretningen de Opgaver, som fremtidig maa paahvile den internationale Arbejdsorganisation. Organisationens Virksomhed paa Sociallovgivningens Omraade er endnu langt fra udtømt, men Organisationen kan ikke begrænse sin Opgave dertil, idet den, for at være sin Opgave voksen som den internationale Institution paa det sociale Omraade, ogsaa maa behandle de store økonomiske og finansielle Spørgsmaal, som er uløseligt forbundet med Socialpolitikken. Kun derigennem kan Organisationen yde sit Bidrag til Behandling paa internationalt Grundlag af disse saa betydningsfulde Spørgsmaal.

Beretningen omtaler Arbejdsløshedens Omfang i de forskellige Lande og Socialforsikringens Udvikling; om dette sidste udtales det, at Depressionen langt fra at ødelægge Socialforsikringen tværtimod i mange Lande har givet denne et stærkere Opsving.

Beretningen omtaler endvidere de i de forskellige Lande truffne Foranstaltninger til Imødegaaelse af Krisen, specielt Foranstaltninger til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden, herunder Iværksættelse af offentlige Arbejder og Arbejdstidsnedsættelse; det omtales særlig, at der i U. S. A., i Henhold til Loven om Landets økonomiske Genrejsning, er udfærdiget en Række Coder, der foreskriver Arbejdsuger paa 40 Timer eller derunder, samt at der i Italien i Løbet af kort Tid er gennemført et stort Antal kollektive Overenskomster om Indførelse af 40 Timers Ugen.

Vedrørende selve den internationale Arbejdsorganisations Forhold i det forløbne Aar omtaler Beretningen, at 4 nye Stater i Løbet af Aaret er optaget i Organisationen, nemlig U. S. A., *Afghanistan*, *Equador* og de *socialistiske Sovjetrepublikker*. Der er ikke sket nogen Ændring i *Tysklands* passive Holdning; den tyske Regering har ikke bevaret nogen Føling med Organisationen og er holdt op med at sende Bureauet statistisk eller andet Oplysningsmateriale udover, hvad Regeringen er forpligtet til i Henhold til ratificerede Konventioner.

Udvidelsen af Organisationens Medlemskreds har betydet en yderligere Understregning af Organisationens universelle Karakter; for første Gang rummer Organisationens Bestyrelse en Repræsentation for alle store Industrilande og en ligelig Repræsentation for de 3 industrialiserede Verdensdele.